

rer vi dvd'er og ikke musik, men det viser jo noget om, at man også fra rettighedshavers side er nødt til at forholde sig til, at vi lever i en tid med en anden teknologisk udvikling.

I 2005 blev der lovligt downloadet 420 millioner musiknumre fra betalings tjenester via nettet. I 2004 var tallet 156 millioner. Det er altså den, kan man sige, lovlige kopiering, som man betaler for, som jo også er steget i kraft af de digitale muligheder. Vi ser i højere grad, at fordi de digitale muligheder i dag for at downloade lovligt mod betaling stiger, vil der også stadig væk, hvis man udnytter mulighederne, komme en større indtjening, hvad angår de direkte indtjeningsmuligheder for kunstnerne. Jeg tror heller ikke, der er nogen tvivl om, at udviklingen vil gå endnu mere i den retning.

I Danmark sælges der hver måned, hvis man også kigger på tallene fra IFPI, 300.000 musiknumre via downloads på Phonofiles, TDC, Microsoft, Payload, Jubii, Bilka og nogle af de andre sites. Og på billedsiden er man jo også med Producentforeningen og kort&dok kommet videre med hensyn til at udnytte de muligheder, der er, for at bruge nettet og digitaliseringen til også at distribuere og sikre en direkte indtjening på det her område.

Jeg synes også, det var meget sjovt, at man i sidste uge i Politiken kunne læse, at Carpark North lige pludselig havde fået e-mails fra unge mennesker på den anden side af kloden, som via nettet have stiftet bekendtskab med deres musik, og som faktisk var villige til at betale for den.

Så digitaliseringen lægger selvfølgelig et pres på den blankbåndsortning, vi i sin tid oprettede, men giver altså også nogle muligheder for, at kunstnerne får tilgang til et større marked og dermed kan tjene mere i direkte indtjening. Og som jeg startede med at sige, har blankbåndsortningen aldrig været andet end et supplement til den direkte indtjening, og derfor er vejen frem også at sikre større muligheder med hensyn til den direkte indtjening.

Et andet element, som vi i Venstre meget håber at vi kan tage op til diskussion under behandlingen af lovforslaget, er hele den del, som drejer sig om mediekonvergensen. I lovforslaget har man fra kulturministerens side valgt at fastholde reglerne om kopispærring, men jeg tror, det er vigtigt, at vi i den mediekonvergens, vi lever i nu, i høj grad også arbejder på, at vi får en interoperabilitet mellem de forskellige medier,

sådan at jeg, når jeg køber en lovlig cd, kan lægge den ind på min computer og min iPod.

Det er jo den virkelighed, mange unge – og mange danskere – generelt lever i, og hvis man modarbejder den, modarbejder man også chancen for, at man faktisk kan sikre kunstnerens mulighed for at få en højere direkte indtjening, fordi man skaber et misforhold mellem, hvordan den teknologiske virkelighed er, og de barrierer man sætter op.

Så jeg ser meget frem til behandlingen af lovforslaget og den debat, vi får. Jeg håber, vi kommer lidt mere ned i substansen og principperne omkring det. Jeg tror, at vi alle sammen har en interesse i, at vi sikrer en balance, hvor der både er nogle rettighedshavere og så sandelig også nogle forbrugere, som lever i en teknologisk virkelighed.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Er det ikke korrekt, at når Venstre fastholder den nuværende ordning med en kompensation alene på de løse medier, er det det samme som at sige til kunstnerne, at det dør lige så stille og roligt ud? Det er det ene spørgsmål. For vi ved jo alle sammen, at salget af kassettebånd er raslet ned, vi ved, hvad der skete, da vi sænkede afgiften på cd-rom'er, og vi ved, at salget af dvd'er vil rasle ned, fordi optageudstyret flytter fra løse medier til faste medier eller til andre medier.

Så når Venstre siger, at man skal fastholde afgiften alene på de løse medier, er det det samme som at sige til kunstnerne, at deres tid er ude, fordi kompensationen dør ud.

Det andet spørgsmål er: Vil Venstre være med til at ændre lovens forudsætning om, at det alene er nedgangen i salget eller nedsættelsen af afgiften på dvd'er, der ifølge lovforslaget skal kompenseres?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, det var mange spørgsmål på en gang, men hvis jeg nu taler rimelig hurtigt, kan det jo være, at jeg når omkring dem.

Hvis vi tager det sidste først om afgiften, så behandler vi jo ikke cd'erne i det her lovforslag, vi koncentrerer os om dvd'erne, og derfor er det det område, det drejer sig om. Men jeg synes da, at vi under udvalgsbehandlingen skal tage en bredere og mere principiel diskussion, hvis der er ønske om det, det ville da kun være gavnligt.